

X30. AKÝ ÚŽITOK NÁM PRINÁŠA DUCHOVNÝ RAST?

Vitajte, milí posluchači, pri ďalšom pokračovaní spoločných úvah na tému praktického kresťanského života. Teší nás, že reagujete na naše vysielanie. Vaše maily, SMS-ky a telefonáty sú pre nás povzbudením k ďalšej práci.

V minulej relácii sme otvorili tému o dôležitosti kresťanského rastu. Povedali sme si, že k tomu, aby sme mohli rásť v zbožnosti, musíme sa cieľavedome venovať štúdiu Božieho slova a vynaložiť úsilie, aby sme duchovne nielen rástli, ale tiež niesli ovocie. Možno vás napadne prečo máme tráviť čas štúdiom Božieho slova a vynakladať toľko energie, keď máme tak málo času? Nie sú snád' dôležitejšie skutky? Čo nám vlastne štúdium Božieho slova prináša? Nestačia na to nedeľné Bohoslužby? Skôr než sa zamyslíme nad tým, aký duchovný úžitok viera a štúdium Božieho slova veriacim prináša, započúvajme sa do slov apoštola Petra, ktorý poukazuje na vnútornú premenu jednotlivcov a dôsledky viery:

2 Petrov 1:8-11 *Lebo keď to máte a množí sa vám to, nestavia vás to zahálčivých ani neužitočných do známosti nášho Pána Ježiša Krista. 9 Lebo ten, u koho niet týchto vecí, je slepý a krátkozraký, zabudol na očistenie od svojich niekdajších hriechov. 10 Preto sa, bratia, tým väčšmi snažte robiť si pevným svoje povolanie a vyvolenie, lebo keď to budete robiť, neklesnete nikdy. 11 Lebo tak vám bude bohate poskytnutý vchod do večného kráľovstva nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista.*

Apoštol Peter nám pripomína ako dôležitý je v živote kresťana duchovný rast a zbožný život. V prvých 4 veršoch prvej kapitoly hovorí, že „ Jeho božská moc nám darovala všetko, čo treba pre život, a nábožnosť poznaním toho, ktorý nás povolal vlastnou slávou a mocou.“ Vo veršoch 5-7 nás vyzýva, aby sme vynaložili „ všetko úsilie na to, aby sme k svojej viere pripojili cnosť, k cnosti poznanie, k poznaniu zdržanlivosť, k zdržanlivosti trpezlivosť, k trpezlivosti nábožnosť, ⁷ k nábožnosti bratskú náklonnosť a k bratskej náklonnosti lásku.“ Božie slovo nás má povzbudiť k vytrvalosti v zbožnosti, aby sme mali dostatok síl a neprispôbovali sa tomuto svetu a vlastnej telesnosti, ale niesli ovocie ducha. Prvé výhody, ktoré plynú z poznania nášho Pána Ježiša Krista vedú k rastu vo svätosti. Možno vás napadne pragmatická otázka - no a čo z toho budem mať? Nie je to len idealistické predsavzatie? Aká motivácia nám môže pomôcť prekonať prekážky, ktoré sa nám stavajú do cesty kedykoľvek vezmeme Božie slovo do ruky?

Pozrime sa najskôr na výhody, ktoré zo života viery plynú.

Môžeme sa radowať z nového života, skrze poznanie Boha, ktorý nás prijal za svoje deti a povolal k určitej úlohe, ktorú máme splniť. Tiež nás uisťuje, že tí, ktorých si prisvojil vytrvajú vo viere až do konca. Nikdy nestratia vieru, ale vstúpia do večnosti, kde ich Otec a všetci svätí privítajú veľkolepým spôsobom. Vidíme, že výsledkom rastu v zbožnosti je hojnosť dobrých vlastností, medzi ktorými je pokoj, vytrvalosť a požehnanie.

1. Kto rastie v zbožnosti a poznaní nášho Pána a Spasiteľa, prináša ovocie. Apoštol Peter pokračuje v 9. verši slovami, že ten, kto nenesie ovocie, nemá záujem o poznanie, "je slepý, krátkozraký a zabudol na to, že bol očistený od svojich starých hriechov." Tu vidíme, že medzi vierou a zbožnosťou je priama súvislosť:

A. Rast v zbožnosti sa prejavuje hojnosťou ovocia. Peter poukazuje na to, že kto v zbožnosti nerastie a zanedbáva štúdium Božieho slova, je neužitočný a neponesie ovocie. Sotva môžeme povedať, že človek so zdravým rozumom si naplánuje, že svoj život premárni. Sotva si niekto dá predsavzatie, že sa bude každý deň pozeráť 3 hodiny na televíziu, alebo že si vypestuje závislosť na cigaretách, alkohole alebo drogách. Sotva si niekto prizná, že sa bude starať len sám o seba, bez ohľadu na ostatných, ku ktorým nejakým spôsobom patrí. Kto si povie, že bude míňať viac peňazí, než zarobí, len preto, aby sa zadĺžil? Nikto si nedá predsavzatia, že si zvolí taký spôsob života, ktorý koniec koncov zničí všetky vzťahy aj jeho samotného. Napriek tomu mnohí práve tak žijú a končia!

Každý veriaci by si mal položiť nasledujúcu otázku: Ako môžem najlepšie využiť čas, obdarovanie a bohatstvo, ktoré mi Boh zveril, aby som z úst svojho Pána jedného dňa počul: *"Dobrý a verný sluha; vojdí do radosti svojho pána!"*

Steve Cole o svojej službe hovorí: *„Ako kazateľ si uvedomujem, že moja služba môže siahať za hranice môjho zboru. Stačí viac písať, cestovať a tak ovplyvniť tisíce ďalších ľudí. Je to veľmi ľahké byť až viac ako zamestnaný Božou službou, ale ja nechcem byť len činorodý. Chcem byť užitočný a prinášať ovocie.“* Z cirkevnej histórie poznáme mnoho mien kazateľov, evanjelistov a misonárov, ktorí sa zapísali do dejín cirkvi, pretože sa počas svojej pozemskej služby stali svetoznámi. Neupadnime do pasce merať množstvo ovocia podľa počtu aktivít. Veď medzi veriacimi sú tisíce verných mužov a žien, ktoré pozná len Pán a o ktorých nebude napísaný žiadny historický záznam. Ak sa sami niekedy modlíte, aby vás Boh použil k veľkým veciam, a zdá sa vám, že žiadna príležitosť neprichádza, nebuďte malomyselní a nepochybujte o tom, či vás Boh vôbec k niečomu potrebuje. Boh nám pripravuje dobré

skutky a my ich často prehliadame alebo im nevenujeme pozornosť. Ten, kto ešte pred založením sveta určil kedy a kde sa narodíme, od nás neočakáva nič viac, než to, že budeme verní práve tam, kde nás postavil.

B. Verný Boží služobník si želá, aby mohol byť užitočný tam, kde je jeho miesto a prinášať ovocie. Ovocím ducha je vedomie, že môj život bol vykúpený krvou Božieho syna a preto sa chcem stať aktívnym šíriteľom slávy evanjelia. Tým nechcem povedať, že každý kresťan by mal opustiť svoje zamestnanie, rodinu, miesto, kde sa narodil a odísť do kláštora alebo vzdialených krajín, kde bude slúžiť domorodcom. Skôr je to pripomienka toho, že máme vykupovať čas a riadiť sa podľa situácie v ktorej sa nachádzame, nech je to doma, v škole alebo v zamestnaní. Neplýtvajme časom, ani príležitosťami, ktoré nám Boh pripravuje. Hľadáme a premýšľame o tom ako môžeme byť užitoční svojmu Pánovi?

2 Timoteovi 2:21b ... (bude) nádobou na česť, posvätenou, užitočnou hospodárovi, prihotovenou ku každému dobrému skutku.

C. Ak veriaci nerastie v zbožnosti, je krátkozraký a zabúda na to, že bol očistený od predchádzajúcich hriechov. Krátkozrakosť a slepota sa zvyčajne týka neveriacich alebo tých, ktorí nie sú znovuzrodení a naozaj spasení. Ale môže sa týkať aj tých, ktorí sa stretávajú s večným nedostatkom času a sú príliš zameraní na každodenné dianie. Ak stratíte kríž z dohľadu, vrátite sa s najväčšou pravdepodobnosťou späť k starému spôsobu života a vo svetle večnosti stratíte príležitosti, ktoré boli pre vás pripravené. Bez vernosti Božiemu slovu, vytrvalosti a úsilia sa duchovný rast nemôže dostaviť. Ale nestačí len úsilie.

2. Rast v zbožnosti vyžaduje vytrvalosť. Rast v zbožnosti nie je automatická záležitosť, ale ide o trvalý a dlhodobý proces. Každé spasenie sprevádzajú zmeny. Najskôr sme počuli evanjelium, potom nám Boh otvoril oči a naše nevera, nezáujem a nechápavosť sa rozplynula ako temnota. On nám dal nové srdce, daroval nám vieru. Dar viery nám umožňuje, aby sme uverili v Pána Ježiša Krista. Duch Svätý v nás pôsobí to, že sa odvraciamе od temnoty a hriechov. Skrze rast v zbožnosti sa posilňuje naša vytrvalosť, upevňuje viera a mení charakter. Viditeľným dôkazom nášho spasenia je vnútorná i vonkajšia premena a hojnosť ovocia.

Apoštol Peter nás upozorňuje na dve veci, ktoré my ľudia často zabúdame. Zabúdame na to, že Boh je iniciátorom nášho spasenia; On nás povolal aj vyvolil, a na strane druhej sme to my, kto má zodpovednosť, aby sme boli vernými služobníkmi. Mnohí ľudia žijú v presvedčení,

že ten, kto sa modlil modlitbu hriešnika, alebo bol pokrstený, má záruku, že je spasený. Pri tom prehladajú skutočnosť, že nový život v Kristovi sa vždy prejavuje premenou, ktorá nesie ovocie. Túžite po hlbšom poznaní svojho Stvoriteľa, túžite po tom, aby ste mohli svojím životom slúžiť svojmu Spasiteľovi, ktorý sa za vás vydal na kríž, aby vás zachránil pred konečným súdom? Nie je vám proti mysli podriaďiť sa Božej autorite a žiť posväteným životom v poslušnosti? Prežili ste chvíle pokánia za svoje hriechy a vyznali ste ich pred svojím Spasiteľom? Ako viete, že viera a prejavené pokánie boli skutočné? To všetko sú otázky na ktoré má znovuzrodený veriaci poznať správnu odpoveď. Stručne povedané, ozajstná viera sa pozná podľa miery vytrvalosti a poslušnosti:

1 Jánov 2:3 *A potom známe, že sme ho poznali, keď zachovávame jeho prikázania.*

Majme na pamäti, že žiadne zásluhy za spasenie nepatria nám, ale všetko je zapríčinené Božím milosrdenstvom a Jeho zvrchovaným rozhodnutím. Výhodou alebo prínosom veriacim, ktorí rastú v zbožnosti nie je len vnútorná a vonkajšia premena, ale aj ubezpečenie, že sme boli povolani k večnému životu.

3. Rast v zbožnosti sa prejavuje poslušnosťou. Peter nemá na mysli to, že keď sa budeme snažiť zo všetkých síl, môžeme žiť bezhriešnym životom. V pozemskom živote potrebujeme odpustenie, pretože bezhriešnej dokonalosti nikdy nedosiahneme. Písmo nás upozorňuje, aby sme hriechy neskrývali, ale vyznávali:

1 Jánov 1:8-9 *Keď povieme, že nemáme hriechu, sami seba zvodíme, a niet v nás pravdy.*

9 *Keď vyznávame svoje hriechy, verný je a spravodlivý, aby nám odpustil hriechy a očistil nás od každej nepravosti.*

Ak sú naše oči uprené na Pána nášho života, On nás povedie tak, aby sme životom neblúdili a nepremárnili ho. Apoštol Peter nás varuje, aby sme hriech a príčiny pádov či morálnych pokleskov nepodceňovali. Kedykoľvek počujete niekoho obhajovať nemorálne životný štýl protredníctvom osvetly či zákonodárstva, ktoré odporujú biblickým princípom, majte sa na pozore! Ak takí učitelia preniknú do cirkví, skúmajte či nejde o falošného učiteľa alebo zárodok falošného učenia. Rast v zbožnosti sa prejavuje vierou a poslušnosťou, len tak zostaneme ostražití a obozretní pred každou nepravosťou. Na záver ešte jedna užitočná rada apoštola Petra veriacim:

4. Rast v zbožnosti prináša večný úžitok. Peter nemá na mysli len pozemské požehnanie, ktoré z viery a poslušnosti plynú, ale kladie dôraz na odmenu večného života. Preto trvá na tom, že nikto, kto nežije svätým a zbožným životom, nemôže vstúpiť do Božieho kráľovstva.

To v žiadnom prípade neznamena, že môžeme byť spasení za vzorné správanie a zásluhy, ale skôr to, že naozajstný prejav spasenia je život naplnený dobrými skutkami a rastom v zbožnosti. Ak tomu tak nie je a nad svojimi prehreškami a pokleskami len ľahkovážne mávnate rukou, majte sa na pozore. Možno ste na scestí alebo ešte horšie - na ceste do záhuby. Boh privíta do svojho kráľovstva a večného mesta len tých, ktorí vo viere a zbožnosti vytrvajú až do konca. Preto nás apoštol Peter motivuje a povzbudzuje, aby sme boli horliví v zbožnosti a opravdivosti, pretože vernosť prináša mnohé výhody.

Urobme si malú rekapituláciu: Hospodin sám je zárukou každého zasľúbenia, ktoré pre nás pripravil. Z Jeho milosrdného rozhodnutia, sme boli očistení od každého hriechu. On nás vyviedol z tmy a uviedol do podivuhodného svetla poznania, že život v Kristovi má zmysel nielen tu na svete, ale predovšetkým vo večnosti.